

6.1.6 Dynamika ve speciální teorii relativity

Předpoklady: 6105

Speciální teorie relativity zakazuje nadsvětelné rychlosti. \Rightarrow

Problém: Pokud by raketa měla motor, který bude pracovat dost dlouho, podle dosavadních zkušeností jednou překoná rychlost světla (dokonce by stačilo na jeden konec rakety přidělat zrcadlo a strkat do ní světelným paprskem ze Země. I ve chvíli, kdy už raketa poletí skoro rychlostí světla, se světlo bude vůči ní pohybovat rychlostí světla a bude do ní strkat stejně silně jako na počátku).

Př. 1: Raketa se pohybuje s konstantním zrychlením $10 \text{ m} \cdot \text{s}^{-2}$ (nic nedosažitelného). Urči, za jakou dobu dosáhne podle zákonů klasické fyziky rychlosti světla.

Konstantní zrychlení \Rightarrow rovnoměrně zrychlený pohyb: $v = v_0 + at$ pokud raketa začíná z klidu $v = at$.

$$t = \frac{v}{a} = \frac{300000000}{10} \text{ s} = 30000000 \text{ s}$$

Kolik je to let? $\frac{30000000}{3600 \cdot 24 \cdot 365,25} = 0,95$ roku To není nic nedosažitelného, po necelém roce by raketa překonala rychlost světla (což nejde) \Rightarrow relativita popisuje zrychlování určitě jinak.

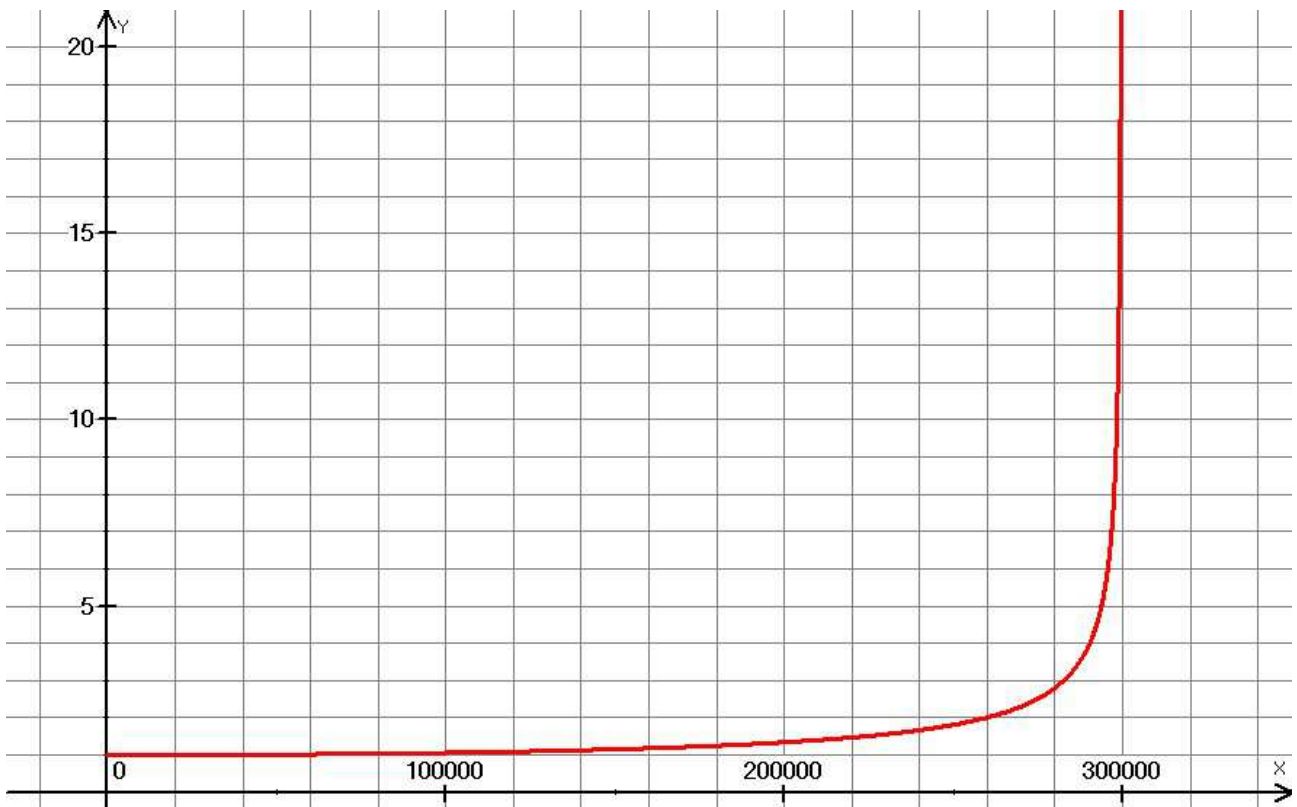
Pozorovatel na Zemi musí vidět, že zrychlování rakety (klasicky dané vzorcem $a = \frac{F}{m}$) se postupně zmenšuje, i když motory pořád pracují a tlačí raketu stejnou silou \Rightarrow pozorovateli na Zemi se zdá, že raketa je stále těžší a těžší.

\Rightarrow Hmotnost už není neměnná absolutní veličina, nezávislá na pozorovateli, ale mění se s

rychlostí pozorovatele podle vzorce: $m = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$.

- m - hmotnost pro pozorovatele, který se vůči předmětu pohybuje.
- m_0 - hmotnost pro pozorovatele, který vůči předmětu stojí, vždy nejmenší.

\Rightarrow Když se rychlost blíží c , hmotnost roste k nekonečnu \Rightarrow zrychlení $a = \frac{F}{m}$, které vidí pozorovatel ze Země, se zmenšuje k nule \Rightarrow raketa nepřekročí rychlost světla.

Př. 2: Kosmonaut vážil na Zemi 80 kg. Jaká je jeho hmotnost v raketě, která se vůči Zemi pohybuje rychlostí 100 000 km/s?

Špatně položená otázka. Pokud se ptáme na hmotnost, musíme uvést i vztažnou soustavu, ze které ji chceme měřit.

Z pohledu rakety: Kosmonaut vůči ní stojí \Rightarrow jeho hmotnost je 80 kg.

Z pohledu Země: Kosmonaut se pohybuje \Rightarrow hmotnost určíme pomocí vzorce

$$m = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} = \frac{80}{\sqrt{1 - \frac{100000^2}{300000^2}}} \text{ kg} = 84,9 \text{ kg}$$

Při pohledu z rakety se kosmonautova hmotnost nezmění, při pohledu ze Země vzroste na 84,9 kg.

Př. 3: Urči, jakou rychlost musí mít elektron $m_e = m_0 = 9,1 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$, aby měl stejnou hmotnost jako proton v klidu $m_p = m = 1,67 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$. Výsledek urči jako násobek rychlosti světla.

$$m_p = m = 1,67 \cdot 10^{-27} \text{ kg}, \quad m_e = m_0 = 9,1 \cdot 10^{-31} \text{ kg}, \quad v = ?$$

$$m = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}$$

$$\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}} = \frac{m_0}{m}$$

$$1 - \frac{v^2}{c^2} = \frac{m_0^2}{m^2}$$

$$\frac{v^2}{c^2} = 1 - \frac{m_0^2}{m^2}$$

$$v = c \cdot \sqrt{1 - \frac{m_0^2}{m^2}}$$

Dosadíme: $v = c \cdot \sqrt{1 - \frac{m_0^2}{m^2}} = c \cdot \sqrt{1 - \frac{(9,1 \cdot 10^{-31})^2}{(1,67 \cdot 10^{-27})^2}} = 0,99999985 c$.

Je to sice obrovská rychlost, ale hmotnost elektronu se zvětší víc než tisíckrát.

Př. 4: V roce 2008 byl uveden do zkušebního provozu (a ihned poté se na rok rozbil) největší urychlovač LHC ve Švýcarském Cernu. Urči, jakou největší rychlost může v tomto urychlovači dosáhnout proton. Obvod urychlovače měří 27 km a supravodivé magnety, které udržují urychlované částice na kruhové dráze jsou schopny vytvářet magnetické pole o indukci 8 T. Při výpočtu užij přesnější hodnotu rychlosti světla 299 792 458 m/s.

$m_p = 1,67262158 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$, $c = 299\,792\,458 \text{ m/s}$, $e = 1,602176462 \cdot 10^{-19} \text{ C}$,
 $o = 27 \text{ km} = 27000 \text{ m}$, $B = 8 \text{ T}$, $v = ?$

Vyjdeme z odvození z loňského ročníku.

$F_m = F_d$ (magnetická síla hraje roli síly dostředivé)

Dosadíme: $F_m = e \cdot v \cdot B$, $F_d = m \cdot \frac{v^2}{r}$ \Rightarrow $e \cdot v \cdot B = m \cdot \frac{v^2}{r}$.

Upravíme: $e \cdot B \cdot r = m \cdot v$.

Hmotnost protonu se mění dosadíme: $m = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \Rightarrow e \cdot B \cdot r = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \cdot v$.

$e \cdot B \cdot r \cdot \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}} = m_0 \cdot v$ (umocníme)

$(e \cdot B \cdot r)^2 \left(1 - \frac{v^2}{c^2}\right) = m_0^2 \cdot v^2$

$(e \cdot B \cdot r)^2 (c^2 - v^2) = m_0^2 \cdot v^2 \cdot c^2$

$(e \cdot B \cdot r \cdot c)^2 = (m_0 \cdot v \cdot c)^2 + (e \cdot B \cdot r \cdot v)^2$

$(e \cdot B \cdot r \cdot c)^2 = v^2 \cdot [(m_0 \cdot c)^2 + (e \cdot B \cdot r)^2]$

$v^2 = \frac{(e \cdot B \cdot r \cdot c)^2}{(m_0 \cdot c)^2 + (e \cdot B \cdot r)^2}$

$v = \frac{e \cdot B \cdot r \cdot c}{\sqrt{(m_0 \cdot c)^2 + (e \cdot B \cdot r)^2}}$

Z obvodu urychlovače určíme jeho poloměr. $o = 2 \cdot \pi r \Rightarrow r = \frac{o}{2\pi} = \frac{27000}{2\pi} \text{ m} = 4297 \text{ m}$

$v = \frac{1,602176462 \cdot 10^{-19} \cdot 8 \cdot 4297 \cdot 299792458}{\sqrt{(1,67262158 \cdot 10^{-27} \cdot 299792458)^2 + (1,602176462 \cdot 10^{-19} \cdot 8 \cdot 4297)^2}} = 299792456,8 \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$

Vyšlo jen o necelé 2 m/s méně než je přesná hodnota c v kalkulačce.

I v STR platí definiční vztah hybnosti $p = m \cdot v = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}} \cdot v$ a zákon zachování hybnosti.

Zavedení vzorce pro změnu hmotnosti je jedinou změnou, kterou musíme provést s rovnicemi klasické mechaniky, aby začaly být invariantní s Lorentzovou transformací (a nedalo se

mechanickým pokusem zjistit, zda se pohybujeme nebo stojíme).

Postřeh: Při zrychlování tělesa se zvětšuje jeho hmotnost i kinetická energie \Rightarrow neexistuje vztah mezi těmito veličinami?

Po delším odvozování bychom získali: $\Delta E = \Delta m \cdot c^2 \Rightarrow$ hmotnost je jenom jeden z druhů energie, neplatí zákon zachování hmotnosti v klasickém pojetí.

I když se zastavíme, pořád něco vážíme $\Rightarrow E_0 = m_0 \cdot c^2$ klidová energie,
 \Rightarrow vždy platí základní vztah: $E = m \cdot c^2$.

Důsledky:

- Žádný předmět s nenulovou klidovou hmotností nemůže dosáhnout rychlosti světla (měl by nekonečnou energii).
- Fotony letí rychlostí světla \Rightarrow musí mít nulovou klidovou hmotnost (nesmí se zastavit = pořád letí nebo zaniknou).

Př. 5: Urči, jak se změní hmotnost 1 kg uhlí při jeho spálení, pokud se při tom uvolní energie 30 MJ.

Použijeme vzorec $\Delta E = \Delta m \cdot c^2$.

$$\Delta m = \frac{\Delta E}{c^2} = \frac{30 \cdot 10^6}{(3 \cdot 10^8)^2} \text{ kg} = 3,3 \cdot 10^{-10} \text{ kg}$$

Tak malý rozdíl se špatně měří, není divu, že si toho chemici nevšimli.

Shrnutí: Hmotnost tělesa závisí na vztažné soustavě podle vzorce

$$m = \frac{m_0}{\sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}}. \text{ Energie tělesa}$$

odpovídá jeho hmotnosti: $E = m \cdot c^2$.